

Sokrates: Men i Himlens Navn, Ischomachos, hvad begyndte du med at lære hende? Det maa du endelig fortælle mig, for det vil være mig en større Nydelse at høre din Fortælling derom, end om du skildrede mig det mest storartede Væddeløb eller Gymnastikkamp.

Ischomachos: Aa, jeg forelagde hende omtrent følgende Spørgsmaal, Sokrates, da hun var bleven en Smule fortroligere og havde fundet sig lidt tilrette:

Sig mig engang, Kone, har du nogensinde tænkt over, hvorfor jeg har taget dig og dine Forældre givet dig til mig? At det nemlig ikke var af Forlegenhed for en, vi kunde dele Seng med, det staar sikkert ogsaa dig klart. Men idet jeg paa mine egne Vegne og dine Forældre paa dine tænkte over, hvor vi skulde finde den bedst mulige at være fælles med om Gods og Børn, saa har jeg valgt dig, og dine Forældre efter det Udvalg, de havde, mig, om jeg tør sige det uden Ubeskedenhed. Hvis nu Gud engang giver os Børn, saa vil vi i Forening overveje, hvordan vi kan opdrage dem paa bedste Maade; det er jo nemlig til vort fælles Bedste at faa saa gode Medhjælpere og Alderdomsstøtter som muligt. Men foreløbigt er jo i hvert Fald vor Ejendom her fælles for os. Thi alt, hvad jeg har, gjør jeg til Fælleseie, og du har ogsaa lagt hele din Mægift i den fælles Kasse. Og vi skal ikke smaaligt regne efter, hvem af os der har leveret det i Omfang størst: Bidrag, men vi skal føle os overtydede om, at den af os, der er den bedste Fælle, har givet det værdifuldeste Bidrag.

Hertil svarede min Kone:

Aa, hvilken Hjælp kan jeg yde dig? Hvad Evne har jeg? Nej, alt ligger i din Haand; min eneste Opgave var at være skikkelig og ordenlig, sagde Moder.

Ja vist saa, Kone, sagde jeg, det har min Fader ogsaa sagt til mig. Men det er jo dog en ordenlig Mands og en ordenlig Kones Opgave at sørge for, baade at det, de har, kan være i den bedst mulige Forfatning, og at de kan lægge saa meget som muligt til paa en hæderlig og ærlig Maade.

Hertil sagde min Kone: Øjner du da noget, jeg kan gjøre, for at hjælpe til med Formuens Forøgelse?

Ja, det gjør jeg rigtignok, svarede jeg: hvad Guderne har skabt dig med Evne til, og hvad Skik og Brug godkender, det skal du søge at gjøre paa bedste Maade.